

پرسش ۶۱: آیه‌ی «وَذَلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ...»

السؤال/ ۶۱: ما تفسیر الآیة الکریمة: (ذَلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى الْقُلُوبِ) ما معنی شعائر الله؟

المرسل: زید صفاء

تفسیر این آیه‌ی کریمه چیست؟ «آری، کسانی که شعایر خدا را بزرگ می‌شمارند کارشان نشان پرهیزگاری دل‌هایشان باشد» معنی «شعائر الله» (شعایر خداوند) چیست؟

فرستنده: زید صفا

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

شعائر الله هي الأدلة على الله سبحانه وتعالى، ومنها الصفا والمروءة؛ لأنّ بينهما تجلّت قدرة الله لآدم وحواء وإبراهيم وهاجر(ع)، وبالتالي لجميع الناس، فلا إبراهيم وهاجر بعين زمزم، ولا آدم وحواء عندما نزل آدم على جبل الصفا وحواء على جبل المروءة، وبالتقاء هذين الجبلين آدم وحواء جرت الحياة الإنسانية على هذه الأرض، كما جرت عين زمزم فيما بعد.

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

شعایر خدا همان دلایل خداوند سبحان و متعال هستند که از جمله‌ی آنها، صفا و مروه است؛ چرا که در بین آنها قدرت خداوند برای آدم و حوا و ابراهیم و هاجر(ع) و در نهایت برای تمامی مردم تجلی یافت. برای ابراهیم و هاجر با چشم‌هی زمزم تجلی یافت و برای آدم و حوا وقتی آدم بر روی کوه صفا قرار گرفت و حوا بر روی کوه مروه و با

آمیختن این دو کوه آدم و حوا حیات انسانی بر روی این زمین جریان یافت، همان گونه که بعدها چشممه‌ی زمزم جاری شد.

فِي الْحَجَّ تَعْظِيمٌ لِشَعَائِرِ اللَّهِ، وَفِي تَعْظِيمِهَا تَعْظِيمٌ لِقُدرَةِ اللَّهِ فِي قُلُوبِ الْإِنْسَانِ،
وَمِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ جَبَلُ عَرَفَاتِ وَالْمَشْعُرِ الْحَرَامِ وَآثَارُ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْأَوْصِيَاءِ
(ع)، وَهُمْ أَنفُسُهُمْ (ع) أَعْظَمُ شَعَائِرِ اللَّهِ، فَفِي ذِكْرِهِمْ تَعْظِيمًا لِأَعْظَمِ شَعَائِرِ اللَّهِ
سَبَحَانَهُ وَتَعَالَى.

در حج، شعائر خدا بزرگ داشته می‌شود و با این بزرگ داشت، به قدرت خداوند در قلب انسان تعظیم می‌شود. از جمله شعائر خداوند، کوه عرفات و مشعر الحرام و آثار انبیا و فرستادگان و اوصیا (ع) می‌باشد که خود آنها (انبیا و اوصیا) بزرگ‌ترین شعائر الهی هستند و با ذکرشان بزرگ‌ترین شعائر خداوند سبحان و متعال تعظیم و بزرگ داشت می‌شوند.

وسمیت شعائر؛ لأنَّ الإِنْسَانَ الْمُؤْمِنُ يَسْتَشْعُرُ قُدرَةَ اللَّهِ الَّتِي تَجَلَّتْ مِنْ خَلَالِهَا فِي
قُلُوبِهِ.

اینها شعایر نامیده می‌شوند؛ چرا که انسان مؤمن از طریق آنها قدرت خداوند را در قلبش احساس می‌کند.

